

První dva listopadové dny opět obrátily naši pozornost k těm, kteří nás již přešli tam, kam i my nevyhnutelně míříme. Jejich věčný osud je již definitivně rozhodnut. Jedni z nich se již radují z nekonečné věčné blaženosti „v náruči Boží, odkud jsme vyšli“. Jiní rovněž našli milost u Boha, ale dosud ještě splácejí nevyrovnané dluhy, prožívají období bolestného konečného očišťování, prozářeného nicméně radostným očekáváním zcela jistého okamžiku, kdy se navěky připojí k Božím vyvoleným. Obě tyto skupiny se v nejdůležitějším okamžiku svého života, jakým je přechod z tohoto slzavého údolí na věčnost, nacházeli v rozhodujícím stavu posvěcující milosti. Jako Boží přátelé byli uchráněni před největším neštěstím, které postihlo všechny ostatní. Tímto největším neštěstím je věčné zavržení. Pán Ježíš a mnoho světců bohužel tvrdí, že těch posledních je velké množství.

O těchto otázkách bychom měli do hloubky přemítat

nejen v předposledním měsíci roku, ale pokud možno trvale. Liturgie závěru církevního roku nám tyto eschatologické otázky znovu důrazně připomíná, protože se jedná o podstatu a smysl všeho toho, co si celý církevní rok připomínáme: k čemu jsme byli stvořeni, co všechno Boží láska pro nás vykonala a co k tomuto dílu musíme přiložit my sami, abychom svého konečného cíle skutečně dosáhli.

Každému, kdo se nad těmito skutečnostmi aspoň trochu zamyslí, musí být jasné, že z lidského života není nic důležitějšího a závažnějšího, než abychom byli na onen okamžik přechodu do věčnosti dobře připraveni, s duší, která je v takovém vztahu k Bohu, aby mohla dosáhnout svého věčného cíle.

Církev si byla vždy vědoma vážnosti a důležitosti této otázky: všechno, co z pověření svého Zakladatele vykonává, nesměruje k ničemu jinému, než aby svým dětem pomáhala dosáhnout konečného cíle a uchránit se věčného neštěstí. Sv. Pius X. v modlitbě za dobrou smrt píše: „Pane Ježíši, přijímám z tvých rukou každý způsob smrti se vším, co je s ní spojeno. Ale o jedno tě prosím, milosrdný Spasiteli: Nedopusť, abych odešel na věčnost nepřipravený. Dej mi milost, abych umíral posilněný a očištěný svátostmi. Ježíši, tobě odevzdávám svou duši. Ježíši, stůj při mně v hodině mé smrti a dej mé duši mír. Amen.“

Poslední neděli liturgického roku slavíme svátek Ježíše Krista Krále. Když o něm řekl anděl při zvěstování, že bude velikým, Bůh mu dá trůn a bude kralovat, a prorok předpověděl, že jeho království bude sahat od moře k moři, měl tím Duch Svátý na mysli zcela jiný druh říše, jiné panování a království a Boží Syn to také celým svým životem a potupnou smrtí dokumentoval. Přiznal se ke svému královskému titulu teprve korunovaný trním a ukřižovaný a hned při tom zdůraznil, že jeho království není z tohoto světa. První křesťanské chrámy zobrazovaly velkolepé obrazy Ježíše Krista Krále jako toho, který má svrchovanou moc z dvojího důvodu: jako Stvořitel a jako Vykupitel. Očekávání a naprostá jistota o jeho konečném triumfu byla jedním z hlavních motivů hrdinství pronásledovaných křesťanů a mučedníků. „Christus vincit! Christus regnat! Christus imperat!“

BIBLICKÁ HODINA

Od září probíhají pravidelné biblické hodiny a pokračujeme pod vedením kaplana P. Zachariáše, v úterý od 18:15 ve farním sále. Probíráme biblické texty, jejich význam i interpretaci, přesahy do morálky a katechismu. Přijďte se i vy nezávazně podívat a uvědomit si souvislosti!

FN

PRÁVIDELNÝ PROGRAM FARNOSTI

Jednotlivá společenství v naší farnosti Vám nabízejí možnost prohloubit svou víru, setkat se s lidmi podobného smýšlení. Všichni jsou srdečně zváni!

Farní káva

neděle od 9:00 a od 10:30 - velký sál na faře

Společenství starších rodičů

neděle 17:00 - 19:00 - velký sál na faře

Náboženství pro starší děti

pondělí od 18:30 - velký sál na faře

Příprava na křest dospělých a biřmování

pondělí od 18:30 - farní kancelář

Pondělní společenství

pondělí od 18:30 - mateřské centrum

Chrámový sbor IGNIS - zkoušky

pondělí od 18:45 - velký sál na faře

Rekreační cvičení pro ženy

úterý od 16:30 - 17:30 hod. - fara, velký sál

Biblická hodina

úterý od 18:15 - vede P. Zachariáš

Pokud postrádáte nějaké aktivity, nebo máte náměty, jak stávající obohatit, obraťte se na kteréhokoli člena pastorační rady nebo napište na: prispevky@volny.cz

farář u sv. Václava

P. Jerzy Gapski

tel.: 724 324 555, 257 317 652

a rektor u sv. Gabriela:

gapski@centrum.cz

farní vikář

P. Zachariáš Tomáš Kristek O.Praem.

tel.: 723 079 896

zachariastk@centrum.cz

Sponzorské dary:

Číslo bankovního účtu smíchovské farnosti je: 110840051/0100.
Jako variabilní symbol uveďte číslo dárce, které vám přidělí farář.

Farní www stránky:

Adresa: www.farnostsmichov.cz Vše, co chcete na stránky umístit (příspěvky, fotografie, atd.) pošlete na adresu: jakub.suchel@seznam.cz

Farní Zpravodaj:

Zprávy o dění ve farnosti, oznámení, ohlasy, dojmy, postřehy, fotografie, zasílejte na: prispevky@volny.cz Úzávěrka je vždy 25. v měsíci

Farní knihovna:

Knihovna je ve farním sále, půjčuje se vždy při kávě po nedělní mši sv. v 9:30 (tedy v době 10:45-11:30), i v jednotlivých společenstvích.

PRO PŘÍPRAVU OBLÍBENÉ NEDĚLNÍ AKCE "FARNÍ KAFE" STÁLE HLEDÁME DOBROVOLNÍKY, KTEŘÍ NAVARÍ KAFE, ČAJ A NAARANŽUJÍ ZAKOUPENÉ SUROVINY, A PO SKONČENÍ UMYJÍ NÁDOBÍ A UKLIDÍ V SÁLE. JINÝMI SLOVY - BUDOU "DRŽET SLUŽBY".

CHRÁMOVÝ PĚVECKÝ SBOR IGNIS

působící při kostelích sv. Ignáce a sv. Václava hledá nové členy do všech hlasů, zejména soprány, tenory a basy. Kontakt: sbormistryně - Milena Stričević (stricmil@yahoo.com, telefon: 730 778 440). Zkoušky každé pondělí 18:45-21:00 na faře u sv. Václava ve velkém sále. FN

FILMOVÝ VEČER

Srdečně vás zveme na listopadové čtvrtetní setkání s filmem. Tentokrát si přiblížíme osobnost Jany Vohralíkové v proměnách času, ve vzpomínkách na minulost až po současnost.

Těšíme se na vás ve čtvrtek 9.listopadu 2023 v 19:45 ve farním sále. “

Lisých

MODLITBA CHVAL

Srdečně zveme na modlitbu chval, díky a proseb ve čtvrtek 16.11. od 19:45 ve farním sále. Modlitba bude doprovázena kytarovými chvalozpěvy.

Tomkovi, Suchlovi, Lisých

FARNÍ ODPOLEDNE

Milí farníci, návštěvníci kostela, čtenáři zpravodaje, přátelé, srdečně vás zveme na farní odpoledne na faru (za kostelem sv. Václava) v sobotu 25. 11. od 14 hod. Těšíme se na setkání s vámi farníky, návštěvníky i čtenáři, známými i méně známými. Program bude volný, diskutovaná témata si určujeme sami. K tomu všemu bude jako vždy i něco dobrého na zub (občerstvení bude zajištěno, ale budeme moc rádi, když někteří přinesou např. ke kávě něco z vlastní kuchyně). Pokud přemýšlíte, zda máte dorazit, prostě doražte a uvidíte. Je to jedna z mála příležitostí, kdy se můžeme setkat s lidmi, se kterými se spíše míváme a tak často nesetkáváme. Případní pomocníci jsou vřele vítáni, hlase se v sakristii kostela :-)

AL

FARNÍ ODPOLEDNE JEŠTĚ Z JINÉHO ÚHLU POHLEDU

Milí farníci, celý rok 2020, 2021 a 2022 kvůli covidu docházelo k masivnímu omezení setkávání na všech myslitelných úrovních, tedy i na farních akcích, dokonce i na bohoslužbách. Řešením v té době byla „elektronizace“, tedy televizní a internetové přenosy bohoslužeb. Společenství se rovněž přesunula do virtuálního světa (skype, zoom, google meet apod.). Je pozoruhodné, že i starší ročníky si velmi rychle osvojily práci s touto technikou a začaly ji intenzivně používat. Jenže to mělo a má i své háčky - jako výpomoc v extrémní době skvělé, ale nahradit takto veškerou komunikaci nelze. Televizní přenos nenahrazuje účast na mši sv., elektronické svátosti neexistují, vždy musí nemocnému poskytnout osobně svátost smíření nebo svátost nemocných kněz, u sv. přijímání to může být i jiná pověřená osoba. A platí to jen pro nemocné, tj. pro ty, kteří nemohou sami dojít do kostela.

Ze sčítání návštěvníků bohoslužeb (v celé ČR) vyplývá, že pokles je téměř 40 procent (a není to dáno jen úmrtími). Je tedy na místě se „probudit“ a přejít opět do normálního režimu. Farní odpoledne je příležitost potkat podobně smýšlející, s podobnými zájmy případně i s úplně jinými zájmy. Je to příležitost se vyjádřit k farním akcím, k tomu, co chybí v nabídce a bylo by přínosem.

Jistěže pouhé vyjádření by se dalo řešit mailem, ale za uplynulých 4 roky jsme od vás nedostali ani jeden! Patrně je vše tak skvělé, že není potřeba nic měnit. Ale to si opravdu nemyslíme.

Buďte tedy tak zvědaví a v sobotu 25.11. přijďte na faru. Těší se na Vás ti, kteří maximálně využívají elektronickou komunikaci, ale upřednostňují osobní komunikaci. FN

MIKULÁŠSKÁ BESÍDKA

Zveme vás v neděli 3.prosince v 16 hodin na faru na tradiční Mikulášskou besídku. Zaspíváme si vánoční koledy a třeba přijde i Mikuláš. Prosíme, zapisujte jména vašich dětí do připraveného archu v sakristii kostela. Těšíme se na vás!

ML

Pokračujeme shrnutím říjnového dění v Římě a okolí od našeho zahraničního zpravodaje, smíchovského výpomocného duchovního, P. Václava Šustra.

Milí farníci,

ze zatím slunného Říma přináším další zprávy. Na konci září jsme s bohoslovci a některými kněžími vyrazili na exercicie před začátkem nového akademického roku. Týden modliteb, četby, přednášek, ale také dobrého jídla a odpočinku jsme strávili na okraji městečka San Polo di Cavalieri v horách nad Tivoli v domě sester svatého Jana Křtitele. Po příjezdu jsem se jedné usměvavé sestry ptal, kolik jich v komunitě je? Odpověděla, že dvacet - ona a její krajanka z Madagaskaru - obě dvě prý totiž vydají za deset. Exercicie nám přiletěl dávat P. Jan Szkandera a stálo to za to. Tento kněz byl dlouhá léta spirituálem v Arcibiskupském kněžském semináři v Olomouci a v současné době působí jako farář v Kravařích u Opavy, je to velmi pokorný člověk s katolickým smýšlením, ale také velkým nadhledem. Tématem exercicií byla šestá kapitola listu Efezanům, konkrétně ony verše o výzbroji vojáka - Božího učeníka. Během týdne zaznělo mnoho slov povzbuzení, ale také výzev k bdělosti.

Den po návratu z exercicií byla slavnost svatého Václava. Mši svatou pro krajany v bazilice svatého Petra ve Vatikánu celebroidal ostravsko-opavský pan biskup Martin David. Mile mě překvapilo, že u bezpečnostních kontrol zřídili zvláštní vstup pro poutníky, kteří jdou na nějakou konkrétní oficiální bohoslužbu, takže se nemusí čekat hodiny ve frontě turistů. S panem biskupem jsme strávili předešlý večer na setkání českých kněží a bylo to velmi milé. Mimo jiné jsme se pana biskupa ptali na to, jak prožil svou nedávnou biskupskou intronizaci, která proběhla na konci srpna. Pan biskup říkal, že samotný den intronizace nebyl na prožitek ničím zvláštní, ale co se ho dotklo, byla vigilie den před tím. V jednom z ostravských kostelů jedno charismatické společenství uspořádalo modlitbu, při které se nějakých dvě stě nebo tři sta lidí za pana biskupa modlilo. Tak to pro něj bylo povzbuzením, že v tom není sám a že se v Ostravě ještě najdou lidé, kteří se modlí.

První pondělí v říjnu nám na univerzitě začal nový akademický rok. Paradoxně hned první den mě odpadlo vyučování, a tak jsem si řekl, že bych si konečně mohl zajet k moři. Tím ale odpočinek skončil, protože další dny už běžela škola naplno. Z přednášek jsem zatím nadšený, uvidíme, co budu říkat ve zkuškovém období. Tento semestr mám devět předmětů a každý den se dozvím něco nového. Výuka je kompletně v italštině, někteří vyučující mluví pomalu a srozumitelně, jiní zase rychle, že jsem rád, že si zvládám dělat poznámky.

V pátek 6. října se v Lateránské bazilice konala velká událost. Papež totiž již v létě jmenoval profesora Alfonsa Amaranteho novým rektorem Papežské lateránské univerzity, která má tu výsadu, že její rektor je zároveň biskupem. A tak se uskutečnilo ve zmíněný den biskupské svěcení. Hlavní římská bazilika byla plná lidí. Přítomný byl velký počet redemptoristů, z jejichž řádu nový rektor pochází. Pro mě osobně to bylo zajímavé ze dvou důvodů. Jednak mě onen svěcenec před lety učil a jednak to byla příležitost setkat se s bývalými spolužáky, kteří z různých důvodů po ukončení základního teologického studia zůstali v Římě. Přítomni byli kromě řady dalších biskupů hned tři kardinálové. Jeden z nich, hlavní světitel, v kázání poukázal na velké postavy řádu redemptoristů a největší pozornost věnoval našemu svatému Janu Nepomuku Neumannovi.

Během října se v Římě uskutečnila synoda o synodalitě, pro klidný průběh takřka vše probíhalo v soukromí, a tak si na nějaké výsledky budeme muset ještě chvíli počkat. Za Českou republiku byl na synodě přítomný pan biskup Wasserbauer, který se za námi také zastavil v koleji, měli jsme s ním tedy mši svatou a následnou besedu. Během ní nás pan biskup ubezpečil, že od synody nemáme očekávat žádné dogmatické či morální změny. Celé to spíš vidí jako příležitost k většímu naslouchání a spolu-

práci napříč církví. V neděli 22. října skoro všichni čeští obyvatelé koleje spolu s panem biskupem vyrazili na výlet do starobylého města Perugia. Měli jsme možnost navštívit místní katedrálu, benediktinské opatství, projít si historické uličky a na závěr zavítat do podzemí, kde jsme v rámci prohlídky mohli obdivovat zhruba 2500 let staré vykopávky z doby etruské.

To by pro tentokrát bylo všechno. Prosím vás o modlitbu, já na vás smíchovské taktéž vzpomínám!

P. Václav Šustr

PEVNÉ ZÁKLADY ŽIVOTA

Dnes se staly velikou módou návraty do minulosti. Lidé se učí výrobní postupy starých řemesel, obnovují zapomenuté zvyky. Můžeme se však také zamyslet nad důležitou otázkou, na jakých základech stavěli naši předkové svůj život. Byli to víra v Boha, láska a naděje. Zachovávali desatero Božích přikázání. Měli organizovaný čas. Určovala jim ho roční období, zemědělské práce i svátky. Víme, že velice těžce pracovali, ale uměli také odpočívat, stýkat se a bavit. Zúčastňovali se poutí, při kterých prosili za příznivé počasí, dobrou úrodu ale také ochranu před válkami, nemocemi i jinými katastrofami. Byli vnímavými pozorovateli života.

Dnes žije mnoho lidí bez radosti a naděje. Přestali už hlouběji přemýšlet o naplnění svého života. Mají ho postavený na vratkých základech nebezpečných zážitků, povrchní zábavy, víry v mimozemské civilizace, indických náboženství a různých ezoterických nauk. Moderní technika jim nepomáhá, ale stávají se jejími otroky. Výkon je jednotkou práce, sportu i ostatních činností. Tyto kolísavé základy by alespoň trochu upevnil návrat k přirozenému mravnímu zákonu, naslouchání hlasu svědomí, oddělování všedních od svátečních dnů, umění odpočívat, organizovat si svůj čas. Den je stále stejně dlouhý.

Pevné a neměnné základy nám byly dány už před mnoha staletími. Jsou zmíněné výše. Naši předkové dokázali na nich stavět. Stále ještě slyšíme, že je naše civilizace křesťanská. My, kteří i dnes věříme v Boha, máme lidem ukazovat, že se také v dnešní moderní době dá s radostí, láskou a nadějí, žít plnohodnotný život postavený na těchto trvalých základech.

Hlona Bozděchová

DVOJÍ VYUŽITÍ SMYSLŮ

Svět je velmi rozmanitý. Jeho pestrost vnímáme našimi smysly. Zdraví lidé jich mají pět. My, kteří jsme tělesně postižení, může některý z nich být jenom částečně funkční nebo úplně chybět. Nejvíce z nich je to zrak. Lidé vidí krásné stromy, květiny, malebnou krajinu, opravené domy, úsměvy, ale také televizní záběry záporných zpráv, scény z děsivých filmů i klamavé reklamy. Sluch zachytí lidské hlasy, zpěv ptáků, hudbu, hluk aut či stavebních prací i slova plná nenávisť. My nevidomí čteme hmatem zněk slepeckého písma. Všichni bez rozdílu pomocí něho rozeznáváme tvary věcí. Čich nám Umožňuje rozlišit vůni květin, ovoce, parfému, dobrého jídla, od zápachu benzínu aut nebo jiné špíny. Chuť má každý z nás trochu odlišnou, ale sladké, slané, kyselé nebo hořké rozeznáváme úplně všichni.

Naše smysly jsme dostali zadarmo od Boha. Mnozí lidé je berou jako samozřejmost. Jejich důle-

žitost si uvědomí, když jim některý z nich začne špatně fungovat nebo o něj z nějakého důvodu přijdou, např. při úrazu či nemoci.

Proto bychom měli za ně děkovat, rozvíjet jejich činnost a správně je používat pro dobro všech lidí. Tak bychom mohli usnadnit život na světě.

Ilona Bozděchová

BŮH OD CÍRKVE TŘETÍHO TISÍCLETÍ OČEKÁVÁ SYNODALITU

Výběr z listu Božímu lidu, který 25. října 2023 schválili delegáti řádného shromáždění synody.

Synoda se odehrávala v kontextu současného světa zasaženého krizí

Drahé sestry, drazí bratři, /.../ podle přání papeže Františka, které projevil před dvěma lety, byl zahájen dlouhý proces naslouchání a rozlišování, proces otevřený veškerému Božímu lidu, z nějž nikdo nebyl vyloučen. Směřoval k tomu, abychom „společně putovali“ pod vedením Ducha Svátého jako učedníci misionáři, kteří jsou vtaženi do následování Ježíše Krista.

Zasedání, kterého jsme se od 30. září účastnili v Římě, představuje v tomto procesu důležitou fázi. V mnoha ohledech se jedná o bezprecedentní zkušenost. Poprvé byli na pozvání papeže Františka přizváni muži i ženy, aby na základě svého křtu zasedli k jednomu stolu a účastnili se při shromáždění biskupské synody nejen diskuzí, ale také hlasování. Společně jsme /.../ dělili o bohatství i chudobu našich společenství ze všech kontinentů a snažili jsme se rozpoznat, co chce Duch Svátý říci dnešní církvi. Tak jsme také zakusili, jak je obohacující vzájemná výměna mezi různými tradicemi a církvemi.

Naše shromáždění se odehrávalo v kontextu světa zasaženého krizí a jeho rány i skandální nerovnosti bolestně rezonovaly v našich srdcích a dodávaly naší práci zvláštní závažnost zejména proto, že někteří z nás pocházejí ze zemí, kde zuří válka. Modlili jsme se za oběti smrtícího násilí a nezapomínali jsme ani na všechny, které bída a korupce donutily vydat se nebezpečnou cestou migrace. Ujistili jsme všechny o své solidaritě a angažovanosti po boku lidí celého světa, kteří usilují o budování spravedlnosti a míru.

Vyjadřovali jsme to, v čem se shodujeme, i to, co nás rozděluje

Ve shodě s výzvou Svatého otce jsme značný prostor věnovali tichu, abychom podpořili vzájemné naslouchání a touhu po společenství v Duchu Svatém. Během úvodní ekumenické vigilie jsme zakusili, jak v tiché kontemplaci ukřižovaného Krista roste touha po jednotě. Kříž je vlastně jedinou katedrou toho, který vydal sám sebe za spásu světa a svěřil své učedníky Otci, „ať všichni jsou jedno“ (Jan 17,21). /.../

Den za dnem jsme cítili naléhavé volání k pastoračnímu a misijnímu obrácení. Povoláním církve je totiž hlásat evangelium tak, že se nezaměřuje sama na sebe, ale dává se do služeb nekonečné lásky, kterou Bůh miloval svět (srov. Jan 3,16). /.../ Tato láska musí vždy zůstat vroucím srdcem církve – láska trinitární a eucharistická. /.../ Důvěra nám pak dává odvalu a vnitřní svobodu, kterou jsme zakusili, když jsme neváhali svobodně a pokorně vyjádřit to, v čem se shodujeme, i to, co nás rozděluje, své touhy i otázky.

Synodalita v církvi podporuje skutečné zapojení každého

A nyní? Doufáme, že zbývajících měsíce před druhým zasedáním v roce říjnu 2024 umožní všem konkrétně se podílet na dynamice misijního společenství, které se slovem „synoda“ označuje. Nejde o ideologii, ale o zkušenost zakořeněnou v apoštolské tradici. Jak na začátku tohoto procesu připomněl papež: „Může hrozit, že společenství a misie zůstanou jen poněkud abstraktní pojmy, pokud nebudeme pěstovat církevní praxi, která vyjadřuje konkrétnost synodalita (...) a podporuje skutečné zapojení každého a všech“ (9. října 2021). Existuje mnoho výzev a četné otázky: souhrnná zpráva z prvního zasedání upřesní body, kde jsme dosáhli shody, zdůrazní otázky otevřené a také naznačí, jak bude naše práce pokračovat.

Synodalita znamená naslouchat i těm, kterým se upírá právo mluvit

Aby církev ve svém rozlišování pokročila, musí bezpodmínečně naslouchat všem, počínaje těmi nejchudšími. To vyžaduje cestu obrácení, která je zároveň cestou chvály: „Velebím tě, Otče, Pane nebe a země, že když jsi tyto věci ukryl před moudrými a chytrými, odhalil jsi je maličkým!“ (Lk 10,21). Znamená to naslouchat těm, kterým se ve společnosti upírá právo mluvit nebo kteří se cítí vyloučení, a to i od církve. /.../ Církev naší doby má především povinnost naslouchat v duchu obrácení těm, kdo se stali obětmi zneužívání ze strany některých členů těla církve, a také se konkrétně a strukturálně zavázat k tomu, aby se nic takového již neopakovalo.

Církev musí naslouchat také laikům, ženám i mužům, kteří jsou na základě svého křestního povolání zváni ke svatosti: svědectví katechetů, kteří jsou v mnoha situacích prvními hlasateli evangelia, také prostotě a živosti dětí, nadšení mladých lidí i jejich otázkám a prosbám a rovněž snům, moudrosti a paměti starších lidí. Církev musí naslouchat rodinám, jejich výchovným problémům a křesťanskému svědectví, které v dnešním světě nabízejí. A musí přijmout i hlas těch, kteří se chtějí zapojit do laických služeb a podílet se na rozlišování a rozhodovacích strukturách.

Pro další pokrok v synodálním rozlišování církev zejména potřebuje ještě více shromažďovat slova a zkušenosti vysvěcených služebníků: kněží – hlavních spolupracovníků biskupa, jejichž svátostná služba je nepostradatelná pro život celého těla, a jáhnů, kteří svou službou vyjadřují péči celé církve o ty nejzranitelnější. Musí také dát na pochybnosti, které jí přednáší prorocký hlas zasvěceného života, bdělý strážce volání Ducha. A musí být rovněž pozorná ke všem, kdo nesdílejí její víru, ale hledají pravdu – všem, v nichž je také přítomen a působí Duch, který „všem dává možnost, aby se přičlenili k tomuto velikonočnímu tajemství“ (Gaudium et spes, 22).

Jsmo povoláni sloužit světu, ve kterém žijeme

„Svět, ve kterém žijeme a který jsme povoláni milovat a sloužit mu i s jeho rozpory, totiž vyžaduje, aby církev posílila spolupráci ve všech oblastech svého poslání. Právě tuto cestu synodalita Bůh od církve třetího tisíciletí očekává“ (papež František, 17. října 2015). Nemusíme se bát na tuto výzvu odpovědět. Maria, Matka církve a ta, která byla první na cestě, naši pouť doprovází. V radosti i v bolesti nám ukazuje svého Syna a vybízí nás k důvěře. A on, Ježíš, je naší jedinou nadějí!

Zdroj: TS ČBK

POŘAD BOHOSLUŽEB VE SMÍCHOVSKÉ FARNOSTI

Neděle: 8:00 9:30 18:00 **sv. Václav**
(9:30 se zohledněním přítomnosti rodin s malými dětmi)
Po - So: 7:30 17:30 **sv. Václav**

Neděle: 11:15 **sv. Gabriel**
Pátek: 15:00 **Palata**

KOSTEL OTEVŘEN:

Po-So: 7:15 - 11:00 / 17:00 - 18:30
Neděle: 7:30 - 11:00 / 17:30 - 19:00

ÚŘEDNÍ HODINY

(v sakristii kostela nebo farní kanceláři)
pondělí - pátek: 8:00 - 11:00

PŘÍLEŽITOST K PŘIJETÍ SVÁTOSTI SMÍŘENÍ U SV. VÁCLAVA

Neděle: - ráno 7:30 – 7:55 9:00 - 9:25
- večer 17:30 – 17:55
Všední dny: - večer 17:00 – 17:25
Jindy: - po individuální dohodě.

VÝZNAMNÉ DNY, SVÁTKY A FARNÍ PROGRAM

- 1.11. středa **Slavnost Všech svatých**
2.11. čtvrtek Vzpomínka na všechny věrné zemřelé od 15 hod mše sv. na Malvazinkách Svátek Posvěcení lateránské baziliky
- 9.11. čtvrtek Památka sv. Lva Velikého
10.11. pátek Památka sv. Anežky České
13.11. pondělí Památka sv. Alžběty Uherské
17.11. pátek Památka sv. Cecílie
22.11. středa Památka sv. Cecílie
26.11. neděle **Slavnost Ježíše Krista Krále**
30.11. čtvrtek Svátek sv. Ondřeje
- 3.12. neděle **1. neděle adventní**
6.12. středa Památka sv. Mikuláše
7.12. čtvrtek Památka sv. Ambrože
8.12. pátek **Slavnost Neposkvrněného početí P. Marie**
9.12. sobota Adventní duchovní obnova pod vedením P. Zoltána Balgy

MŠE ZA ZEMŘELÉ NA MALVAZINKÁCH

se bude konat v kostele na hřbitově Malvazinky. Ve čtvrtek 2.11. od 15 hod. bude sloužena mše sv., po ní obejdeme hřbitov a zastavíme se u hrobů bývalých kněží smíchovské farnosti.

MŠE SV. NA PODĚKOVÁNÍ BOHU A SV. ANEŽKY

Bohoslužba se uskuteční v pátek 17. listopadu od 10.00 v bazilice sv. Jakuba Většího, Malá Štupartská 6, Praha 1. Celebруje litoměřický biskup Mons. Jan Baxant. Po mši sv. následuje průvod k památníku 17. listopadu na Národní třídě.

ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA

Proběhne v sobotu 9.12. od 9 hod. na faře. Zakončena bude mši sv. v kostele ve 12 hod.

ÚKLID KOSTELA

V sobotu 16.12. po ranní mši sv. provedeme rychlý předvánoční úklid, max. do 10:30 hod.

vydává:

Ř.k. farnost u kostela sv. Václava na Smíchově, Náměstí 14.října 17, 150 00 Praha 5, tel. 257 317 652

redakční rada:

P. J. Gapski, A. Lisý, M. Lisá, F. Nedbal

uzávěrka:

25. každý měsíc (zašlete na: prispevky@volny.cz)

náklad tohoto čísla: 250 ks čb neprodejně

31. 12. 2023
NEDELE
12.00 - 24.00

VIA SANCTA MARIANA

NA MŠI SV. KE CTI MATKY BOŽÍ PANNY MARIE 1. 1. 2024 OD PŮLNOCI POUTI K PALLADIU ZEMĚ ČESKÉ ZA NÁROD Z PRAHY DO STARÉ BOLESLAVI

22.00 - U ZVONICE, DŘEVÍČEK
19.00 - U LESOPARKU KHEJ, PRAHA 19
16.30 - KLICOVSKÝ PARK, KLICOV, PRAHA 9
13.30 - KOSTEL SV. CYRILA A METODĚJE, KARLÍN, PRAHA 8
12.00 - STAROMĚSTSKÉ NÁMĚSTÍ, PRAHA 1

K MÍSTU ZROZENÍ SV. VÁCLAVA PRO NEBE PO SVATOJAKUBSKÉ CESTĚ Z PRAHY DO STARÉ BOLESLAVI NA NEJSTARŠÍ POUTNÍ MÍSTO NAŠÍ ZEMĚ V 1050. VÝROČÍ ZALOŽENÍ BISKUPSTVÍ PRAŽSKÉHO A KLÁSTERA SV. JIŘÍ.

CELEBRUJE J. EM. DOMINIK KARDINÁL DUKA O.P. SPOLU S KONCELEBRANTY
TRASA 20 KM, 44 ZASTÁVKY K MODLITĚ (LITOMĚŘSKÉ LITANIE)
WWW.VIASANCTAMARIANA.CZ

12.00 TĚŠÍME SE NA SPOLEČNOU POUT' S VÁMI

POUTI DO HÁJKU

sobota 4.11. v 11:00 hodin
DUŠÍČKOVÁ
P. Radek Tichý

neděle 10. prosince v 16:00
PANNY MARIE LORETSKÉ
P. Filip Štěpán Boháč OP

